

עין משפט‏ **נר מצוה**

בַּמָּא א ב מ״י פ״ב מהל' אישות הלי"ז סמג עשין נ טוש"ע אה"ע ס"י קנה ספ"י ז':

ג ג ד מ״י פ״א מהל' פרה אדומה הלי"ד ופ"ב מהל' טומאת נדעת הלי"א ופס"ח הלי"ח ופ"ב מהל' אישות הלט"ז סמג עשין נ ללד טוש"ע אה"ע ס"י קנה ספ"ף יח':

גא ה מ״י פס"ט מהל' איסורי ביאה הלי"ג סמג לאזין קאי:

גב ו ז מ״י טס הלי"ב והלכה יד':

‏»‏

תוס' הרא"ש

עד שתכלכל. לשון גדול שער דאמורין בירש נזיר הריני מכלכל הרי זה נזיר. ובשבת פרק המוציא תנן ר' יהודה אומר כדי לסוד כלכלו ואמרינן בגמרא צדצא ובת צדצא: והלכה כדברי כולם להחמיר. משום דמספקא לן כמאן הילכתא מחמיר לפסוק כשיעור כדלעיל פרק יוצא דופן גבי חצר צורות וגבי סימני בגרות הילכך בשתי שערות קטנות לא תמאן ואינה חולצת עד שיהיו גדולות כשיעור הגדול שכלולים וכן נמי אחת בגבה ואחת בקשרי אצבעותיה לא תמאן ואינה חולצת עד שיהיו הב' שערות במקום אחד כרב אסי ואם יש לה דדין גדולים אין צריך לבדוק התחתון כדרבנן דריש פירקין דאי אפשר לבוא העליון עד שיבוא התחתון: **דאמרינן** הרי ופלגא מגופיה חזיתיה. ותימה ומנא ליה לרבא אנטיגנוס דוקא מצאתו בג' חלוקין או בחלוק אחד שמצאתו בג' ימים אבל במקום אחד אפי' רבנן לא חיישי דאמרינן דוקא ואפי' מצאתן ביזם אחד ולר' חנינא בן אנטיגנוס דוקא מצאתו בג' חלוקין או בחלוק אחד שמצאתו בג' ימים אבל במקום אחד אפי' רבנן לא חיישי דאמרינן דוקא דכפעם אחת יצא מגופה. וי"ל דמשמע ליה דרבנן לא מציפליג מדעתן הוראה כחם משמשת) משום זוב משמע דאפי' בכתם אחד חיישין:

(6) (נ"ל חוששת)

נב:

עַד שֶׁתִּבְלָבֵל. לשון גדול שער הוא כדאמר צריש נזיר (דף ג.) הריני מכלכל הרי זה נזיר וקאמר בגמרא י‏ מאי משמע דכלכול לישנא דגדול שער הוא י‏ דתניא אמר רבי יהודה סיד כדי לסוד כלכול קטן ואמר נדעה ובת נדעה: **הִלָּכָה** בדברי בולין **הַחֲמִיר**. צפ' מי שמת (ב"ב דף קנ).

אמר ר"י אמר שמואל צודקין לחלילה ולמלאוניה לאפוקי מדריבי יהודה דאמר עד שירצה השחור על הלגן והתס פסק כדוליה דאמר התס ר"נ אמר שמואל ור"נ קאמר הלכה כדברי בולן להחמיר הלכך אינה חולצת עד שמציא שער גדול שכולן ועד שיהו צ' שערות במקום אחד כרצ אשי ואס יס לה דדים גדולים כשאר נשים אינה צריכה לדקוק התחמון ולא תמאן משהציאה שתי שערות קטנות ואפי' אחת בגבה ואחת זין קשרי אצבעותיה ור"ת כתב בספר הישר דמשהגיעה לכלל שנותיה לא תמאן בזמן הזה דאע"ג דהיכא דלא בעל פסקינן צפ' יואל דופן (לעיל דף מו). דלא חיישין שמא נשרו אין אנו בקיאים לדקוק בכל גופה שלא יהו לה שערות דאפי' אחת בגבה ואחת ככריסה ובקשרי אצבעותיה מלטרפים או גומות גרידא:

שַׁרְשֵׁשׁ נריבין נמי ו‏ (א) בתרי יומי תרתי ופ**לגא** חזיתיה ואידך דם מאכולת הוא. תימה אמאי לא פריך דלמא כל ג' גריסין בתרי יומי חזיתיה כדקאמר בפחות מג' גריסין ונראה למהר"ם וכן מלאמי דאי לא דתלינן דסם מאכלות ונימא דכל הכתם מגופה חזיתיה אין לנו להקל ולומר דבתרי יומי חזיתיה כיון דיש צו שיעור דאפשר לחלקו לג' ראיות לכך פריך דילמא תרי ופלגא בתרי יומי חזיתיה כיון דראתה מעט פחות מג' גריסין אע"ג דאית צהו טפי משיעור שתי ראיות אתה מיקל לתלות המותר בלחות צ' ראיות ולא צראהי ג' ה"נ בג' גריסין וג' עודות נימא תרי ופלגא אע"ג דהוה טפי מצ' ראיות נימא דבתרי יומי חזיתיה והמותר נתלה דסם מאכלות וא"ת מנא ליה לרצא דבג' גריסין במקום א' חיישי רבנן דילמא דוקא בג' מקומות ומלאמן ביזם אחד ולר' חנינא דוקא בג' חלוקות או בחלוק א' ומלאמו בג' ימים וי"ל דלא מפלגי רבנן: אצל

לה ומצאה עליהם כתם או שראתה ב' ימים וחלוק אחד הן הן הכתמים המביאין לידי זיבה השתא שלשה חלוקות דלאו מגופה קחזיא חיישינן ב' ימים וחלוק אחד מיבעיא מהו דתימא כל כי האי גוונא מביאה קרבן וגאכל קא משמע לן אמר רבא בהא זכנהו ר' חנינא בן אנטיגנוס לרבנן מאי שנא פחות מג' גריסין במקום אחד דלא חיישינן דאמרי' בתרי יומי חזיתיה שלשה גריסין במקום אחד נמי נימא תרתי ופלגא מגופה חזיתיה ואידך אגב וזהמא דם מאכולת הוא ורבנן כיון דאיכא לפלוגי בגריס ועוד לכל יומא לא תלינן ור"ח בן אנטיגנוס ג' גריסין במקום א' הוא דלא חיישינן הא בג' מקומות חיישינן הא אמרת בג' חלוקות אין בג' מקומות לא לדבריהם דרבנן קאמר להו לדידי בג' חלוקות אין בג' מקומות לא אלא לדידכו אודו לי מיהת דהיכא דחזאי ג' גריסין במקום אחד דאמרינן תרי ופלגא מגופה חזיתיה ואידך אגב וזהמא דם מאכולת הוא ורבנן כיון דאיכא לפלוגי בגריס ועוד לכל יומא לא תלינן ת"ר יהרואה כתם אם יש בו כדי לחלק ג' גריסין שהן כגריס ועוד חוששת ואם לאו אינה חוששת ר' יהודה בן אגרא אומר משום רבי יוסי אחת זו ואחת זו חוששת

בא סימן פרק ששי נדה

מן הסערה. כלומר משער הראש אני משיבך תשובה הרצה נימין בראמי בלדס וכו': ט‏ על הפך. גובה שעל האצר למטה מן הכרס: **אפילו אחס על הפך נו'.** אע"ג דאינו במקום אחד: **אחס בגבה**. תחת אותו מקום: **זין קשרי אצבעותיה**. ואינה מציאה שער עד שתגדיל: **שסלגלג**. לא שמעתי מהו ונראה צעני שחזרו במס' שבת (עמ'): **כדי י' לסוך כלכול ואמרינן** (שם פ:): מאי כלכול נדעה ובת נדעה ה"נ עד שיהו שס שערות הרצה שיהא רלוף ומלוכב בשער. ואני מלאמי עד שתכלכל צבי"ת שער גדול כפוף ומצולצל ולא ישר צעני: **איני יודע מהו**. כלומר לא סגיירא לי: **בתני' צ' שערים האמורים נפרה**. דקיימא לן צ' שערות שחורות פסולות צה בגמרא דאין מעמידין (ע"ז דף כד.) ובמסכת פרה (פ"ב מ"ה:) **וצננעיס**. שער לנן דקי"ל בת"כ) מיעוט שערות שמים: **והאמורות ככל מקום**. בתניוק ובתניוקת: **לקרוץ**. לאחז מעט : **שיהו ניטלוס צווג**. שיעורא רצה דכולהו : **גב' להחמיר**. משנקלרות בצפורן לא ממאנת שמא גדולה היא ולענין חלילה עד דאיכא שיעורא רצה דכולהו: **בתני' הרי זו מקולקלת**. אינה יודעת תחת נדותה לידע ממי יתחילו י"א יוס שבין נדה לנדה דהא לא ידעה אימת חזאי: **וחוששם משום וזב**. אס עזרו עליה ג' ימי זיבה משלגשה חלוק זה ומלאה עליו כתם גדול שיעור ג' גריסין ועוד מספקינן להו דילמא כל חדא וחדא צחד יומא חזיא אע"ג דבמקום אחד נמלאו: **גב' ג' חלוקות הבדוקות** **נפ**. ולבשתן בשלשת ימי זיבה אחד ליוס: **או שראתה צ' ימים**. ראייה ממש מגופה בתוך י"א יוס ובשלישי לבשה חלוק הבדוק לה ומלאתה עליו כתם: **מהו דסימא כל כי האי גוונא וכו'.** להכי נקט צ' ימים וחלוק אחד לאשמועינן דהשתא נמי חששא בעלמא היא ומציאה קרבן ואינו נאכל דשמא לאו מגופה הואי הכ כתם שלישי ומליקת חולין נכלה דאי לא לאשמועינן הוה אמינא הרי רגלים לדבר דודאי זבה היא: **זכנהו**. תשובה ניצחת השיבן: **אגב וזהמא**. דנדות אחאי מאכולת ונתמעכה שס: **ורבי חנינא נו'.** לרצא פרכינן דאמר לרבי חנינא שלשה גריסין במקום אחד : **טרי ופלגא נו'.** אלמא לא פליג רבי חנינא אלא במקום אחד אצל בשלשה מקומות מודה והא קתני רבי חנינא לעיל לבשה ג' חלוקות כו' אצל בחלוק אחד בג' מקומות לא: **שהן כגריס ועוד**. כלומר שלשה גריסין גסין דאיכא בכל חד וחד כגריס ועוד דהכי הוי שיעור כתם לקמן בפרק הירואה כתם (דף נט.)**: אחס זו ואחס זו**. אפילו בשתי גריסין חוששין שמא ראתה אותן בשני זין השמשות או אחת היוס ואחת זין השמשות של מחר וראיית זין השמשות עולה לשני ימים שמקלחתה מן היוס ומקלחתה מן הלילה ויש כאן שלשה רלופין: א"ר

אויב מן הסערה ויאמר ו‏ אליו שוטה שבעולם הרבה נימין בראתי בראשו של אדם ולכלל נימא ונימא בראתי לו גומא בפני עצמה שלא יהיו שתיים יונקות מגומא אחת שאלמלא שתיים יונקות מגומא אחת מכחיש מאור עיניו של אדם גומא בגומא לא נתחלף לי אויב באויב נתחלף לי לא קשיא הא בגופא הא ברישא אמר רב יהודה אמר שמואל אשתי שערות שאמרו אפילו אחת על הכף ואחת על הביצים י‏ תניא נמי הכי שתי שערות שאמרו אפילו אחת בגבה ואחת בכריסה אחת ע"ג קשרי אצבעותיה של יד ואחת ע"ג קשרי אצבעותיה של רגל דברי ר' שמעון בן יהודה איש כפר עכו שאמר משום רבי שמעון ורבנן אמר רב ו‏ (ה) חסדא יעד שיהו ב' שערות במקום אחד ת"ר י‏ עד מתי הבת ממאנת עד שתביא שתי שערות דברי רבי מאיר ר' יהודה אומר עד שירבה השחור רבי יוסי אומר עד שתקיף העמרה בן שלקות אומר עד שתכלכל ואמר רבי שמעון מציאני חנינא בן חכינאי בצידן ואמר כשאתה מגיע אצל ר"ע אמור לו עד מתי הבת ממאנת אם יאמר לך עד שתביא שתי שערות אמור לו והלא בן שלקות העיד במעמד כולכם ביבנה עד שתכלכל ולא אמרתם לו דבר כשבאתי אצל רבי עקיבא אמר לי כלכול זה איני יודע מהו בן שלקות איני מכיר עד מתי הבת ממאנת עד שתביא ב' שערות: **בתני' ישתי שערות האמורות בפרה ובנגעים והאמורות בכל מקום כדי לכוף ראשן לעיקרן דברי רבי ישמעאל ר"א** אומר כדי לקרוץ בציפורן ר' עקיבא אומר כדי שיהו ניטלות **בווג: גב' אמר רב חסדא** אמר מר עוקבא יהלכה כדברי בולן להחמיר: **בתני' יהרואה כתם הרי זו מקולקלת וחוששת משום זוב** דברי רבי מאיר וחכ"א אין בכתמים משום זוב: **גב' מאן חכמים ר' חנינא בן אנטיגנוס היא דתניא ר"ח בן אנטיגנוס אומר כתמים אין בהן משום זוב ופעמים שהכתמים מביאין לידי זיבה ויציצד לבשה ג' חלוקות הבדוקות**

לה ומצאה עליהם כתם או שראתה ב' ימים וחלוק אחד הן הן הכתמים המביאין לידי זיבה השתא שלשה חלוקות דלאו מגופה קחזיא חיישינן ב' ימים וחלוק אחד מיבעיא מהו דתימא כל כי האי גוונא מביאה קרבן וגאכל קא משמע לן אמר רבא בהא זכנהו ר' חנינא בן אנטיגנוס לרבנן מאי שנא פחות מג' גריסין במקום אחד דלא חיישינן דאמרי' בתרי יומי חזיתיה שלשה גריסין במקום אחד נמי נימא תרתי ופלגא מגופה חזיתיה ואידך אגב וזהמא דם מאכולת הוא ורבנן כיון דאיכא לפלוגי בגריס ועוד לכל יומא לא תלינן ור"ח בן אנטיגנוס ג' גריסין במקום א' הוא דלא חיישינן הא בג' מקומות חיישינן הא אמרת בג' חלוקות אין בג' מקומות לא לדבריהם דרבנן קאמר להו לדידי בג' חלוקות אין בג' מקומות לא אלא לדידכו אודו לי מיהת דהיכא דחזאי ג' גריסין במקום אחד דאמרינן תרי ופלגא מגופה חזיתיה ואידך אגב וזהמא דם מאכולת הוא ורבנן כיון דאיכא לפלוגי בגריס ועוד לכל יומא לא תלינן ת"ר יהרואה כתם אם יש בו כדי לחלק ג' גריסין שהן כגריס ועוד חוששת ואם לאו אינה חוששת ר' יהודה בן אגרא אומר משום רבי יוסי אחת זו ואחת זו חוששת

אמר

מסורת הש"ס

(א) ועי' צ"ב טו, (ב) צ"ק ע: צ"ב נו: פסהדין ל: (ג) [מספמא פ"ו הי"ד ע"ש], (ד) [עירובין פג. וט"ז], (ה) [נ"ל אחר ד"ה אפילו], (ו) [נ"ל לסוד], (ז) [מריע דנגעים פרק בן, (ח) בס"א: לאחז שיעור מעט מלכוף ראשן לעיקרן, ט) [רש"ל מ"ו וה"ג לפי ס"א שיהו ניטלות בווג וזהו שיעורא וע' במ"ל פ"ב מהל' אישות הלט"ז], (י) [שם דף ג], (כ) [נ"ל דמקן].

‏»‏

הגהות הב"ח

(א) גב' אמר רב אשי עד שיהו צ' שערות: (ב) רש"י ד"ה ורבי חנינא וד"ה תרי הדיא: (ג) תוס' ד"ה שלם גריסין נמי נימא בתרי ותי' בתרי יומי חזיתיה דכיון דבראתה מעט פחות:

‏»‏

מוסף רש"י

בגבה. זין קשרי אצבעותיה (סנהדרין ל: ובש"י צ"ב טו.) בתיבשה. בלחות מקום (רשב"ש ב"ב נו.) הדרין עיקר בא סימן